

LETËR URIMI E FORTLUMTURISË SË TIJ, PATRIARKUT TË JERUSALEMIT, THEOFILI III, ME RASTIN E FESTËS SË EMRIT TË KRYEPISKOPIT JOAN

Fortlumturi, Kryepiskop i Tiranës, Durrësit dhe gjithë Shqipërisë, vëlla dhe bashkëmeshtar fort i dashur më Krishtin Perëndi, z. Joan, duke ju përqafuar vëllazërisht më Krishtin, Fortlumturi i nderuar, që jeni fort i shtrenjtë për ne, ju përshëndesim ngrohtësisht nga zemra.

Gëzohemi në mënyrë të veçantë që po komunikojmë me Ju, Fortlumturi i shenjtë dhe i nderuar, në të kremten e Shenjtorit, emrin e të cilit mbani. Përmes këtyre letrave vëllazërore, nxitojmë t'ju përçojmë urimet tona të përzemërta, që të jeni të fortë në kryerjen e veprës suaj baritore për rritjen shpirtërore dhe shpëtimin e grigjës suaj të arsyeshme që ju është besuar prej Perëndisë, si edhe për lavdi të Perëndisë tonë Triadik.

Lutemi ngrohtësisht që Perëndia i paqes t'ju forcojë në luftën tuaj të mirë, duke iu frymëzuar që të jepni fryte të mëtejshme, “që njeriu i Perëndisë të jetë i përgatitur plotësisht dhe i aftë për çdo vepër të mirë” (2 Tim. 3:17). Kujtojmë edhe fjalët e shën Kirillit të Aleksandrisë, që thotë: “Udhëheqja e vërtetë e bariut përmbushet në përlësi; ai nuk kërkon të mirën e vet, por kërkon që grigja të gjejë shpëtimin në Krishtin” (PG 74). Kështu edhe ju, Fortlumturi, përmes fjalëve dhe veprave, bëhuni

shembull për besimtarët dhe punoni pareshtur për rritjen shpirtërore të Kishës. Kështu pra, duke ju përqafuar në Krishtin nga Varri i Tërëshenjtë dhe Jetëdhënës dhe duke e kujtuar gjithmonë emrin tuaj në misterin e Eukaristisë Hyjnore, po e mbylлим këtë letër.

Nga Qyteti i Shenjtë i Jerusalemit

Fortlumturisë së Tij, Hyjmbrojturit dhe Vëllait të dashur më Krishtin.

Theofili III

Patriark i Jerusalemit

Λοιθμ. Ποστ.
478

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετρούπολεως Κύριε Ἰωάννη. Τὴν Ὑμετέραν ποθεινοτάτην ἡμῖν Σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ περιητυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἰδιαίτερως χαίρομεν ἐπικοινωνοῦντες μετὰ τῆς ὑμετέρας λίαν ἀγαπητῆς ἡμῖν καί περισπουδάστου Μακαριότητος, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ πάτρωνος Ἀγίου αὐτῆς. Σπεύδομεν διὰ τῶν ἀδελφικῶν ἡμῶν Γραμμάτων τούτων ἀπευθῆναι αὐτῇ ὁλοθέτους συγχαρητήριους εὐχάς πρὸς ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ θεαρέστου ποιμαντικοῦ αὐτῆς ἔργου, πρὸς οἰκοδομὴν καί σωτηρίαν τοῦ θεόθεν ἐμπιστευμένου αὐτῇ λογικοῦ ποιμνίου καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Δεόμεθα δέ θεομῶς, ὅπως ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἐνισχύῃ ἡμᾶς εἰς τὸν καλὸν ἀγῶνα, ἐμπνέων πρὸς περαιτέρω καρποφορίαν, «ἵνα ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ᾖ ἄγιος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηγτισμένος» (Β' Τιμ. 3,17). Αναμνησκομέθα ἔτι τῶν λόγων τοῦ Ἀγίου Κυρilloύ Ἀλεξανδρείας λέγοντος: «Ἡ ἀληθὴς ἀρχὴ τοῦ ποιμένος ἐν ταπεινώσει τελεῖται· οὐκ ἑαυτὸν ζητεῖ, ἀλλ' ἵνα τὸ ποῖμνιον εὐρίσκη σωτηρίαν ἐν Χριστῷ» (PG 74). Οὕτως καὶ ἡμεῖς, Μακαριώτατε, μετὰ τὸν λόγον καὶ τὴν πράξιν γίνεσθε τύπος τῶν πιστῶν, ἐργαζόμενος ἀδιαλείπτως διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐφ' οἷς, ἀποδίδομεν τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμὸν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Λύτοιο Τάφου, μνησκοόμενοι ἀείποτε καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ β' αὐγούστου ὡ'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Μακαριότητος
Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ'

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

[Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë](#)